

lepo zaigrala zelo zahtevno Bachovo skladbo. Program so pripravile učiteljice Slomškove šole: Kristina Šuber, Danica Geršelj in Julijana Fabjančič, ki za krajši čas nadomešča redno učiteljico Danico Šajn. Danica se nahaja na strokovnem izpopolnjevanju v Sloveniji v poletni šoli slovenskega jezika za učitelje v izseljenstvu. Za lažne učilce je poskrbela prva delovna skupina, meso na računju pa so pekli Švebovi fantje, gospodinje pa so spekle dobro domače pecivo in vsi so bili zadovoljni. Kaj bi si še več učeli?

Nastop skupine učencev pod vodstvom Danice Geršelj.

Proslave očetovskega dne se je udeležila tudi mlada slovenska članica Parlamenta, Tanja Pliberšek MP za Sydney. Na sliki Tanja Pliberšek z moškim Michaelom in očetom Jožetom Pliberšek.

KOSILO ZA BOLNIKE IN UPOKOJENCE V MERRYLANDSU

Molitvena skupina iz verskega središča Merrylands pod vodstvom Danice Petrič je dolgo let organizira mašo z molitvami vsak četrtek dopoldne. Po maši se ponavadi zberejo v dvorani ob skodelici kave, pecivu in pogovoru. Za posebne priložnosti, kot so materinski dan, očetovski dan, božični prazniki in mogoče še kdaj, pa molitvena skupina pripravlja kosila za bolnike in upokojence. Za majhen denar pripravijo lepo kosilo, zraven pa se srečujejo ljudje, ki se je dolgo niso videli in vzdržujejo se stiki med ljudmi, ki zaradi starosti ali slabega zdravja večinoma ne morejo več na prireditve naše skupnosti. Na žalost nas je na teh srečanjih vedno manj. Ljudje, ki so še čvrsti in zdravi, pogosto mislijo, da so ta

srečanja samo za stare in ker se nihče ne učeli počutiti starega, jih veliko misli, da oni še niso za to družino.

Ne pomislijo pa, da bi lahko napravili dobro delo, poklicali nekoga, ki nima prevoza ali ne more več voziti in bi ga pripeljali med prijatelje. Ta srečanja so namenjena vsem Slovencem, tudi takim, ki niso redno prihajali na cerkvene prireditve, ker so bili mogoče oddaljeni ali preveč zaposleni drugje. **VELIKO JE LJUDI, KI SEDIJO SAMI DOMA, KO POSTANEJO STARI ALI BOLEHNI IN SE ČUDIJO, DA JIH JE SVET POZABIL.** Če ne pridete med ljudi, dokler ste še dovolj zdravi in krepki, ne morete pričakovati, da se vas bodo ljudje spomnili, ko boste rabili družbo in pomoč. Smo kakor ena sama velika družina, v kateri so eni ljudje med seboj bolj povezani, drugi manj, vendar smo preživeli toliko let skupaj, zakaj ne bi dali rojakom možnosti, da si med seboj pomagamo tudi sedaj, ko jih je med nami veliko potrebnih dobre besede ali pol urice obiska.

Molitvena skupina se veliko trudi, da bi poskrbela za ljudi, ki jim je potrebna skrb in pomoč in tudi za

Kuhar Ivan Koželj je spet enkrat priskočil na pomoč. Na sliki s pomočnicama Mihelco Šušteršič in Vilmo Kobal.

očetovski dan je bilo pripravljeno dobro kosilo. To pa postaja vedno težje, ker se zmanjšuje tudi število delavcev, ki opravijo potrebno delo. Veliko let smo se zanašali na kuharja Lojzeta Rebec, ki pa se je lansko leto na žalost za vedno poslovil od nas. Za njim je kuhalnico prevzela Justa Ribič, ki jo prav tako poznamo kot imenitno kuharico in je prav tako podarila mnogo prostovoljnih ur za dober namen. Justa ima sedaj druge obveznosti in za naše zadnje kosilo nam je priskočil na pomoč Ivan Korošelj, ki ponavadi dela v restavraciji Slovenskega društva Sydney in tudi tukaj je opravil imenitno delo, za kar se mu najlepše zahvaljujemo. Lepo je bilo, seveda pa bi bilo še lepše, če bi prišlo še več ljudi, saj čim večja je družba, bolj prijetno je, hkrati pa bi to pomagalo molitveni skupini pokriti stroške. Naslednje kosilo za bolnike in upokojence bo v četrtek, 2. decembra. Najprej bo sv. maša in molitve ob 10. uri dopoldne in nato srečanje v dvorani. Začrtajte si ta datum v koledar in pripeljite nekoga, ki brez vas ne bi mogel priti!

PRIZNANJA UČITELJICAM VEROUKA ŠKOFIJE PARRAMATTA

Pri letni svečani maši v novi stolni cerkvi škofije Parramatta je parramatski škof msgr. Kevin Manning podelil priznanja učiteljcem in učiteljicam verouka iz vseh skupin, med njimi tudi iz slovenske skupnosti sv. Rafaela v Merrylandsu. Od slovenskih verskih vzgojiteljev sta bili navzoči Milka Stanič in Clara Brčar. Milka

je prejela iz škofovih rok papežev blagoslov za dvajset let dela pri verski vzgoji v naši skupnosti in po eno uro na teden tudi v krajevni državni šoli.

Skupaj s škofom Kevinom Manningom je somaševalo veliko število duhovnikov, med njimi tudi oba duhovnika iz verskega središča Merrylands, pater Valerijan in pater Filip. Navzoči Slovenci smo bili še posebej ponosni, ko so pred začetkom maše poklicali našega patra Valerijana iz ozadja, kamor se je postavil v svoji običajni skromnosti in mu pokazali častno mesto pri oltarni mizi, takoj na škofovi desnici.

Najlepše čestitke Milki Stanič za zaslužen priznanje, ki ga je prejela za vsa dolga leta pridnega dela!
Martha Magajna Sydney NSW

Učiteljice v Slomškovi šoli Danica Geršelj, Julijana Fabjančič in Kristina Šuber.

POKOJNI:

Brisbanski časopis »The Courier Mail« je 28.8.2004 med osmrtnicami poročal, da je tam 5.8.2004 umrl **STANISLAV NATLAČEN-MALEC**. Rojen je bil 2.10.1913 v Ljubljani. Bil je sin nekdanjega bana Dravske banovine dr. Marka Natlačena, ki ga je v Ljubljani med italijansko okupacijo ustrelil komunistični atentator, preoblečen v duhovnika. Mladi Stanko Natlačen je vstopil v ljubljansko semenišče. Škof Roman ga je kot nadarjenega bogoslovca poslal na študij v Francijo, kjer je končal filozofijo in teologijo na katoliškem inštitutu v Parizu. Nato se je vrnil v Ljubljano, kjer ga je škof Roman leta 1937 posvetil v duhovnika. Kmalu se je vrnil v Pariz, da bi nadaljeval študij in dosegel doktorat. Zaradi 2. svetovne vojne študija ni dokončal. Nekaj časa je bil vojaški duhovnik za tujsko legijo. Pozneje se je pridružil francoski vojski in postopoma dosegel čin kapetana. Bil je trikrat ranjen in v nevarnosti, da

izgubi nogo. Po dolgem okrevanju se je vrnil v vojsko. Zaradi izredne hrabrosti je prejel najvišja odlikovanja. Med temi je bilo tudi odlikovanje, ki ga je vpeljal Napoleon leta 1802. Kapitan Malec je bil leta 1945 demobiliziran in se je pridružil mednarodnemu rdečemu križu za pomoč beguncem, ki so pribežali iz komunističnih držav. Preko IRO je pomagal tisočim, da so se izselili v Kanado, Ameriko in Avstralijo. Tudi sam se je odločil, da bo živel v Brisbanu, ker mu je ugajalo pol-tropsko podnebje. Do upokojitve je bil zaposlen v državnem laboratoriju kot »soil analyst«. Zadnja čast, ki jo je Natlačen dosegel, pa je bila letos v februarju, ko je kot kapitan Malec na bolniškem vozičku v imenu francoskega predsednika pripel francosko vojaško odlikovanje dvema bivšima borcema tujske legije. Stanislav Natlačen zapuščeno čeno Joy Patterson, brata Marka v Ameriki, Toneta in sestro Nežo por.

Finamore v Kanadi. Hvale•ni smo Marici Podobnik za poslane informacije.

V nedeljo, 29. avgusta 2004, je v North Shore, Sydney, v bolnišnici umrl **FRANC KOSMAË**. Rojen je bil 22.7.1941 v okolici Ljubljane (Gameljne), kot sin Leopolda in Kristine Kosec. V Avstralijo je prišel leta 1959. Najprej je bil v kampu Bonegilla, nato pa se je zaposlil v QLD, Sydneyu in v Albury-ju. Po poklicu je bil mizar - gradbenik. Poro•en je bil z Robyn Linette. Poro•ila sta se v cerkvi sv. Patrika v Summer Hillu. Poleg nje zapu•ea sina Richarda Franca in h•erko Kristino Nollo ter dve sestri Marijo in Poldko. Pogrebne molitve so bile opravljene 1.9.2004 v Northern Suburbs krematoriju, kjer je sledila upepelitev.

V nedeljo, 29. avgusta 2004, je v St. Antonio village v Canberri umrl **ANTON MRŠNIK**. Rojen je bil 23.4.1933 v vasi Sobonje pri Ilirski Bistrici. Poro•en je bil z Antonijo Jagodic, ki je po rodu iz vasi Tominje pri Il. Bistrici. Do upokojitve je bil zaposlen kot »plasterer«. Bolan je bil dve leti in v tem •asu imel tri operacije na nogah, zadnje mesece pa je pre•ivel v upokojenskem domu, kjer je veliko trpel, pa vendar vdano prena•al bole•ine. Imel je veliko obiskov duhovnikov in med njimi tudi upokojenega škofa Morgana, ki je tudi opravil pogrebno ma•o ob soma•evanju krajevnih duhovnikov. Poslovilne molitve na tamkajšnjem pokopali•u Gungahlin ACT, je opravil hrva•ki duhovnik p. Tvrdko. Pokojni zapu•ea poleg •ene še h•erke Mirando, Majdo in Vlasto ter sedem vnukov ter sestro Pavlo Bo•i•, v domovini pa sestro Peto.

V nedeljo, 12. septembra 2004, je zgodaj zjutraj po kratki boleznì v Port Kembla bolnišnici v Wollongongu umrl **MILAN SIRK**. Rojen je bil 10.5.1934 v vasi Lunovec pri Veliki Nedelji v Slovenskih Goricah. Bil je sin Franca Mikuleca in Marije Sirc. Kot mlad fant se je v sosednji vasi Lešnica izu•il za mizarja. Pozneje se je zaposlil v tej stroki v Mariboru. Kmalu nato pa je odšel v Avstrijo. Tam je delal v gradbeni stroki. Vlo•il je prošnjo za Avstralijo, kamor je prišel leta 1956 z letalom v Sydney. Vo•nja je trajala s postanki en teden. Najprej se je ustavil v zbirnem tabori•u v Bonegilli. Nato je bil eno leto zaposlen v •elezarni Wollongongu, kasneje se je oprijel dela pri gradnji – formwork. Bil je partner v podjetju Shean & Sirc Pty.Ltd. Med drugim je bil delovodja pri gradnji gimnazije v Daptu in Berkely in številnih mostov na

pode•elju. Ko je društvo Planica pred 20. leti kupilo od anglikancev cerkev, dvorano in stanovanjsko hi•o, je Milan opravil veliko dela, da je bila cerkev prilagojena za slu•bo bo•jo, dvorana pa za dru•abna sre•anja. Za klub je preskrbel streho, ki so jo odkupili od KFC in jo na dvorano tudi montiral. Redno je prihajal k sv. maši v Figtree, bral berilo in prošnje. Po maši pa se je poveselil v dvorani s prijatelji. Prispeval je v dobrodelne namene. Pred nekaj meseci je še obiskal svoj rojstni kraj, kot bi slutil, da je to zanj slovo od domovine in tega •ivljenja. Bolan je bil le nekaj tednov. Ko je zvedel, da ni ve• upanja za ozdravitev, je to sprejel vdan v bo•jo voljo. Dva tedna pred smrtjo je prejel zakramente. Pokojnik zapu•ea sinove Franka, Tonija in Davida, ter vnuke Bernadette, Ammy, Emily, Steven, Shanai in Taisha. Pogrebna maša je bila opravljena v •etrtek, 16.9.2004, v slovenski cerkvi v Figtree ob številni udele•bi prijateljev in znancev. Pokopan je bil na Lakeside pokopali•u v Daptu.

V ponedeljek, 27. septembra 2004, je v kraju Bega NSW, umrl **MATJA• MIHAEL PEËEK ml.** Rojen je bil v Ljubljani 11.2.1962. Bil je sin Matja•a, ki je po rodu iz Velikih Laš• in Marije roj. Poljšak, ki je po rodu iz Zagorja pri Kozjem. Pokojnik je prišel v Avstralijo s starši in bratom Johnom leta 1969. Pred leti je imel hudo prometno nesre•o, bil je invalidsko upokojen. Poro•en je bil z Luiso (avstralskega rodu). Poleg staršev, brata in •ene zapu•ea tudi h•erko Meliso Danielo in sina Arona. Kljub poškodbi je rad opravljal karitativna dela za Salvation Army in St.Vincent de Paul. Pogrebna maša je bila opravljena v Lawson (Blue Mountains). Pokopan je bil na tamkajšnjem pokopali•u.

Naj vsi naši pokojni po•ivajo v Bo•jem miru!

p. Valerijan

ZAHVALA

Gospa Franca Horvat, Kyeemagh NSW, se iskreno zahvaljuje vsem, ki so njenega pokojnega mo•a **FRANCA HORVATA** obiskovali v •asu njegove boleznì v Prince of Wales bolnišnici v Randwicku. •al se ni ve• vrnil iz bolnišnice, ampak je prezigodaj sklenil zemeljsko •ivljenje. Hvala vsem, ki ste nam poslali so•alne karte, hvala za cvetje in molitve, za udele•bo pri pogrebni maši v Summer Hillu in pri pokopu na slovenskem pokopali•u v Rookwoodu. Prerano smo izgubili našega Franca. Naj mu bo lahka avstralska zemlja. Po•ivaj v Bo•jem miru! **Žena Franca, sin •elko in h•erka Danica ter sorodniki v domovini.**

Janez Jal en
(2)

Res se je basala še od spredaj, nesla je pa dobro. Za večerjo si je skuhal turšičene gance in jih celó zabelil z člico zaseke. Naložil je še na ogenj zavoljo gorkote, se sezul in legel kar oblečen. Na ognjišču so prasketala goreča polena, zunaj pa je bilo vse tiho. Le veter se je sem pa tja na rahlo zaletel v streho.

Peter ni mogel zaspati. Pa mu ni bilo mraz. Staknil je bil v Brdarjevem stanu star in suh kóuh, ga snel s preene vezi, vzal s sabo in se z njim odel. Leišče je dosegala tudi dimasta gorkota ognja. Peter se je spomnil, da ure daleč naokrog ni nikjer čive duše. Èetudi ni poznal strahu, spati vendarle ni mogel. Na samotni Komni se je čivo zavedel, kakor če davno ne, kako sam je ostal na svetu.

Oèeta se je samo nekako mraèno spominjal. Še krilce je nosil, ko so ga zagreblji v jamo. Griča je bila takrat razsajala po Bohinju. Zakaj ni rajši pobrala njega. Bog bi dal oèetu in materi druge otroke, on sam bi pa kakor angelček v nebesih prosil Boga in Mater bojo za svoje domaèe.

Kako zelo je bila mama navezana na svojega edinega otroka, je spoznal Peter če kot majhen fantek. Mama je planinila pri Brniku, najrajši zavoljo tega, da njemu ni vsaj èez poletje manjkalo mleka. Zgodaj spomladi sta se preselila v Uskóvnico. Mama je bila tiha. Smejala se je redkokdaj. Na njenem obrazu je vedno potrepetavala senca čalosti; kar ni mogla pozabiti oèetove smrti. On pa je od jutra do večera vriskal in pel okrog stanov, da ga je bila vsa planina vesela. Kaj rad je tudi stikal za ptièi.

Majnik se je nagibal h koncu in dan tudi. čivina se je če vrnila s pašè. Mama je molzla krave, on je pa trgal na senoèeti prve cvetice za pred Marijin kipec, ki ga je bila mama prinesla z doma in ga postavila na triogelno desko v kot. čivo pisan ptièek je priletel iz gošèe, sedel vrh bele skale sredi zelene trave in prièel peti. Peter se mu kar naèuditi ni mogel. Rad bi ga bil ujel. Poèasi se mu je bličal, pa ptièek ni poèakal. Odfrfotal je na plot in ga spet vabil s svojo pesmico. Peter je drugič poskusil ujeti krilatega pevca. Spet mu ni uspelo. Dostikrat se je fantek

če pribličal ptièku, pa ta se je vselej preletel in zvodil Petra skozi nizko grmovje pod visoko drevje. V mraènem vejevju je Peter ptièka zgrešil. čivičal mu je, pa ptièek se ni veè oglasil. Da ga jutri ujame, je bil sklenil in se spomnil, da mora hitro nazaj k mami. Ni pa vedel, kje je. Zastavil je kar naravnost skozi drvošce in pririnil na podolgovato jaso. Prepodil je zajèka. Prišel se je če past. Sonca ni bilo nikjer veè. Peter je vedel, da bo kaj kmalu noè. Saj strah ga ni bilo, le k mami se mu je mudilo. Sezul je coklice, jih prijel v roko in stekel po jasi navzgor. Pritekel je do temne gošèe in obstal. Obrnil se je in hotel nazaj. Naletel je na skoraj neprehodno èimovje. Kakor bi se bil ujel v past, se mu je zazdelo. Da bi ne stopil na kaèo, je spet nataknil coklice, se ognil gošèe in pod košatimi smrekami zavil nazaj v gozd. Bal se je noèi in hitro hodil. Pa ga je kljub temu kmalu ujela tema. Ves truden je sedel na mah, da se odpoèije. Rad bi bil jokal, pa se je premagal; ga je mama veèkrat opozarjala, da se ne sme cmeriti za vsak prazen niè, ko je vendar fantek in ne deklìèek in nosi hlaèe in ne krilce. Peter se je naslonil na deblo smreke in kaj kmalu mu ni bilo veè mar ne teme in ne strahov. Zaspal je. Prebudil je Petrèka šele jutranji hlad. Ves zaspan si je mel oèi. Blizu njega je trdo poèilo. Peter se je ustrašil. Ves je vztrepetal. Preden je utegnil pomisliti, kaj prav za prav je, je padel predenj velik, èrn ptiè, hrupno udaril nekajkrat s perutnicami in oblečal mrtev. Peter je kar otrdel. Rad bi bil bečal, pa so mu odpovedale noge. Nekaj velikega je lomastilo skozi gošèo proti njemu. Peter je bil uverjen, da gre medved in ga počre. Zamičal je. Tečki koraki so se ustavili nekaj skokov pred njim. Petrèek se je prihulil k tlom in potajeno pogledal izpod razkuštranih las. Groza ga je spreletela. Zakrièal je, pa glas mu je zastal v grlu. Pred njim je stal s puško v roki in buljili znad dolgih povešenih brk naravnost vanj velik moč. “Divji moč je prišel pome; ker nisem bogal mame,” se je posvetilo Petrèku v otroški pameti. Pokleknil je, dvignil roèici in jokaje zaprosil: “Nikar me. Saj bom priden.”

“Fantek! Kaj pa ti delaš tukaj ob tej zgodnji uri?” Peter je po glasu spoznal strica Toma•a. Kakor bi odrezal, ga je minul ves strah. Vstal je in povedal: “Zgubil sem se.” “Petrèek, kaj si res ti?” se je zaèudil Toma• in ga prijel za roko. In bolj sam sebi kakor otroku je povedal:

“Ne vem, kdo ima veèjo sreèe, ti ali jaz? Ni dosti manjkalo, da te nisem streljal. Sem mislil, da petelin miga, ko si tièal tik za njim.” Škantarjev Toma•, takrat je bil v najgorših letih, je na hitro poizvedel od otroka, kako je zašel tako daleè od stanov, in ga vprašal, èe ga je bilo ponoèi kaj hudo strah.

“Niè. Pa tudi vokal nisem niè,” se je pohvalil Peter. “Le nazadnje sem se vas precej ustrašil, stric, ko ste kakor medved drveli proti meni,” je nekako v skrbeh priznal fantek.

Toma• je bil na svojega malega neèaka kar ponosen. Ustreljenemu petelinu je zadržnil za vrat jermen in ga stisnil Petru v roèico: “Na! Pa ti prinesi gospodu doktorju plen. To bo gledal.”

Èez nekaj minut je stal Petrèek pred prijaznim mladim gospodom. Ljubeznivo ga je gledal skozi naoènike. Pobo•al ga je po licih in odvil iz srebrnega papirja podolgovat, rjav in trd košek in mu prigovarjal, naj jé èokolado. Peter je le zdaj in zdaj razumel kakšno besedo. S stricem Toma•em jima je pa pogovor gladko tekkel, samo da Petrèek ni razumel prav nobene besede. Govorila sta nemški.

Skozi vrhove visokih jelovcev in smrek na Lomu so prisvetili prvi sonèni •arki. Da bi mama od skrbi ne skoprnela, sta gospod in stric Toma• odpeljala zgubljenèka naravnost proti stanovom v Uskovnici. Hodili so hitro. Le Peter je vèasih prisluhnil in skušal obstati. Radoveden je bil, èe v brezštevilnem ptièjem zboru poje tudi njegov snoènji ptièek. Stric Toma• je pa mislil, da je fantek truden. Vzel ga je v naroèje in nesel, èeprav se je Peter branil. *se nadaljuje*

MARIJA FRANK 90 LET SLAVI, to blago dušo obèudujemo vsi. V mladosti je mnogo gorja prestala, v Avstraliji dru•ini veselje dala. Vseeno ji misel v rojstni kraj hiti, èeprav so bili vsi dnevi objokani.

Marija ima veliko veselje do ro•, najraje je na vrtu dokler ni noè. Leta so zabrenèala staro navado, hèerkam se poto•i z utrujeno glavo. Marija v slabem vremenu ni mirovala, roèna dela je na razstavo dala.

Marija pri hèerki Zorki •ivi, ta je sposobna za vse reèi. Hèerka Marija je v bolnici delo imela, sedaj rada pomaga bolnièarska dela. Sin Branko sposoben za vse stvari, z Jolando in hèerko sreèno •ivi.

Marija se sredi vnukov smehlja, ko ji dru•ina poljubèke da. Sin Jo•e z dru•ino v Sloveniji •ivi tudi k njemu misel vsak dan hiti. •ivela Marija, vzgled •ena, Vsemogoèni usliši nje •elje srca!

prijateljica Marcela Bole

90. rojstni dan je 24. septembra 2004 praznovala mama MARIJA FRANK. Njeni štirje otroci, devet vnukov in štirje pravnuki iz srca klièemo zlati mami, naj ji Bog nakloni zdravja, da bo še naprej krasila naša •ivljenja. Na fotografiji ob mami so z leve na desno: hèerki Marija in Zorka, sinova Jo•e in Branko. Bog Vas •ivi še naprej!

MARIO JURÈÈ

Builder - Lic. No. 15968
Member Master Builders' Association

Homes - Extensions - Bathroom renovations under pinning - Specialising in all concrete work - Repairing concrete cancer - Concrete pools & spas - Landscaping and pavers
QUALITY SERVICE - FREE QUOTES - Za slovenske upokojeince v Sydneyu in okolici 10 % popust

**PO BOX 384
Frenchs Forest 1640**

**Phone: 02 9984 1869
Mobitel: 0425 293 647**

Iz Kraljièine de•ele

V zadnjih tednih je bilo med nami kar nekaj bolj pomembnih dohodkov, zato sem se odloèil, da vam napišem par vrstic iz Kraljièine de•ele.

V restavraciji centra Brisbana, kjer nam je Mirjam Klemen postregla s toplo kavo, sva se 29. julija 2004 z Anico sreèala z **afriškim misijonarjem patrom Mihom Drevenškom in Zinko Èerne iz Canberre**. V kratko odmerjenem èasu smo se odpeljali na razgledno toèko Mt. Cootho, kjer smo primerjali spremembe in porast mesta Brisbane od patrovega zadnjega obiska z Minores pred tridesetimi leti pa do sedanje milijonske prestolnice Queenslanda. Potem smo si ogledali botanièni vrt in se nato odpeljali naprej na Mt. Mee na okrepèilo.

Obujali smo spomin na zadnji obisk Minores v Brisbanu in med potjo poslušali patrovo razlago •ivljenja v afriškem misijonu.

Zanimiva je bila patrova razlaga kršèanskih vrednot v •ivljenju afriškega èloveka v primerjavi z •ivljenjem v zahodnih dr•avah. Najbolj oèiten je primer v bogatih zahodnih dr•avah, kjer je duhovna revšèina, porast loèitev zakonov, moralnega propada in gonja po imetju in u•itkih, v primerjavi s preprosto afriško sprošèeno kulturo, predvsem v Zambiji, kjer so ljudje bolj veseli in dru•abni. Misijonarjevo delo in njegove izkušnje v misijonu nam ka•ejo, da so naše prednosti v •ivljenju dostikrat zamenjane. Všeè mi je bila tudi njegova primerjava Mt. Mee z domaèo vasjo Haloze. Naše lepo sreèanje z misijonarjem in Zinko Èerne ter Mirjam Klemen smo zakljuèili **na domu Toneta in Anke Bro•iè s slovensko mašo, ki jo je daroval pater Miha Drevenšek**.

Posebna zanimivost za naju je bilo **sreèanje z arhitektom Petrom Bassinom**, ki je obiskal našo Kraljièino de•elo Queensland zaradi predavanja o dedišèini arhitekta Jo•eta Pleènika na Royal Australian Institute of Architects in Queensland v Brisbanu v ponedeljek, 11. avgusta zveèer. Do sedaj smo bili predvsem le slovenski naseljenci v tukajšnjem delu Avstralije, ki smo svojemu okolju govorili o Sloveniji in vsak po svoje predstavljali svojo rodno domovino Slovenijo. Sedaj pa se Slovenija sama uspešno predstavlja tukajšnjemu svetu s

svojimi uglednimi ljudmi. Dela našega arhitekta Pleènika so vsekakor zanimiva celemu svetu. Gospod Peter Bassin se je zadovoljno izrazil, da je bilo v Brisbanu veliko mladih, ki so z zanimanjem sledili njegovemu predavanju o ustvarjalnem delu Jo•eta Pleènika. •e sam letak - vabilo na predavanje, ki ga je izdal tukajšnji Royal Institut of Architects - zelo pohvalno govori o delih, ki jih je Pleènik zapustil Ljubljani, Dunaju in Pragi.

Tajnica ASK, gospa Jo•ica Gerden, poroèa, da se Avstralska Slovenska Konferenca •e nekaj let na prošnjo nekaterih rojakov v domovini in po svetu prizadeva za vrnitev Pleènikovega pozlaèenega •arkovja, kri•a in Sv. Duha v obliki goloba na Ku•no znamenje pred uršulinsko cerkvijo v Ljubljani. Ker so bili napori •al do sedaj še neuspešni, so tokrat zaprosili za pomoè gospoda Bassina, ki je ravnokar predstavljal Pleènikovo delo v Avstraliji. Upamo, da bo on bolj uspešen.

Ob priliki obiska g. Petra Bassina sem imel priliko, da sem mu vsaj delno predstavil dela našega sedaj •e pokojnega arhitekta Cvetka Mejaèa. Poleg ogleda brisbanske arhitekture se je gospod Peter Bassin privošèil še kratek dnevni obisk na Mt. Mee na farmo v naravo med evkaliptuse in kenguruje.

Zelo zaslu•ena èlana tukajšnje slovenske skupnosti **Jo•e in Francka Barbiš sta 16. avgusta letos slavila 46. obletnico poroke** v katoliškem St. Mary's domu upokojencev v Pelican Waters. Dele•na sta bila številnih obiskov in èestitk rojakov. Veè kot osem let sta bila zelo delavna v društvenem oboru, od teh je bil Jo•e pet let predsednik Planinke. Z zanimanjem še vedno sledita delovanju brisbanske skupnosti in sta hvale•na vsakemu rojaku za obisk.

V petek, 27. avgusta 2004, smo imeli v dvorani društva Planinke **koncert okteta Vrtnica iz Nove Gorice**. To je bil vsekakor eden najlepših dogodkov, ki smo jih imeli zadnje èase v Brisbanu. Pevci so nas z lepo ubranim petjem razvedrili in nas razveselili. Pripeljali so se z avtobusom do dvorane, kjer smo jih nestrpno prièakovali. Prej pa so obiskali Cairns in si ogledali lepote naše Kraljièine de•ele in nam •e ob prihodu èestitali nad lepotami Avstralije. Tako prijaznih

Arhitekt Peter Bassin

gostov je prav gotovo vsak zelo vesel. Tudi večerja je bila dobra, kar so gostje posebno pohvalili in tako se je srečanje ob slovenski pesmi nadaljevalo v noč.

V Brisbanu smo pred desetletji imeli namesto Multicultural Mass letno procesijo na praznik sv. Rešnjega Telesa, ki je bila tukaj v Brisbanu na glavnem razstavišču in je bila to ena najbolj obiskanih prireditev. Slovenci smo se takrat vedno udeležili slovesnosti z banderoma Marije Pomagaj in sv. Cirila in Metoda. Sedaj je to drugače, ker imamo vsako leto v brisbanski katedrali sv. Štefana skupno sveto mašo, kjer so udeležene številne katoliške narodnosti. Za organizacijo oziroma priprave

te slovesnosti je potrebno, da se vsaj eden predstavnik narodne skupine udeležuje pripravljanih sestankov, kjer se dogovorijo, kako bo kdo sodeloval, oziroma kakšno vlogo bo imel. Letos smo Slovenci brali prošnjo v slovenščini in v narodni noši sta najina vnuka Mariah in Ryan v procesiji darov nesla k oltarju lepo slovensko potico. Po maši smo imeli skupno čajanko. **Geslo letošnje maše narodov je bilo: Emigracija s pogledom na mir (Migration with a view to Peace). Lep pozdrav!**

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

V narodni noši sta Mariah in Ryan Cuderman v procesiji darov nesla k oltarju lepo slovensko potico.

Pisma iz Wodonge in Silkwooda

Sporočam Vam, da nam je smrt iztrgala **FRANCA (Frenka) KOSMAČA**. Nekaj let je delal v Sydneyu, kjer je bilo več dela. Tudi njegov sin Richard je bil z njim. Hčerka Kristina živi v Melbournu, žena Robin pa doma v Albury. Frenk je bil rojen 22. julija 1941 v Zgornjih Gameljnah pri Ljubljani in sta bila s škofom Uranom sošolca. Doma ima še dve sestri, brat pa je že deset let pokojni. Umrl je za srčno kapjo. Pokojna sta tudi starša Leopold in Kristina. Mama Kristina je prišla štirikrat na obisk v Avstralijo. Rada se je ustavila tudi na našem domu. Bili smo dobri prijatelji, saj Gameljne niso daleč od Mengša. Poročil se je na svoj rojstni dan leta 1972 z Robin. Bil je upepeljen in konec septembra je prišla njegova sestra Marija, da bo odnesla pepel v Slovenijo, kjer bo počival skupaj s svojimi starši.

Matilda Kraševc, Wodonga VIC

Marica Vogrinčič iz Silkwooda v severnem Queenslandu nam je poslala dve pismi, kjer sporoča: Dne 20. avgusta 2004 je v Innisfailu umrl **STAN ZADELJ**. Rojen je bil 18. aprila 1927 v Klenku na Krasu. Po osmih mesecih življenja v kampu v Italiji je leta 1955 prispel v Melbourne. Pot ga je zanesla okoli Avstralije,

celo na Tasmanijo. Kmalu se je pridružil bratoma Mirku in Franku v Innisfailu, kjer se je zaposlil kot sekalec sladkornega trsa. Toda tudi tukaj ni ostal dolgo. Potoval je po Avstraliji in delal v različnih krajih. Končno se je upokojil v Innisfailu, da je bil bližje bratu Franku in družini, kjer je tudi preživel svoje zadnje dni v oskrbi brata in njegove žene Ive. Po maši v cerkvi Mother of Good Counsel Church smo ga pospremili na zadnji poti na Innisfail Monumental Cemetery.

LUDVIK (Louie) SMERDELJ je umrl nenadoma 24. septembra 2004 v Innisfail bolnišnici. Rojen je bil v Klenku na Krasu 25. avgusta 1928. V Avstralijo je prispel leta 1951 in se zaposlil v sladkorni industriji. Ludvik in Angela, rojena Gobo, italijanskega porekla, sta si ustvarila družino na farmi sladkornega trsa v okolici Innisfaila. Pokojni zapušča žena Angelo, hčerki Delmo Hampson in Joanne Dimarco ter sina Franka in njihove družine, ki ga bodo zelo pogrešali. Ludvik je bil vester član društva balinarjev v bližnji okolici. Po pogrebni maši v The Mother of Good Counsel Catholic Church v Innisfailu 27. septembra smo ga pospremili na zadnji poti na Innisfail Monumental Cemetery.

Iskrena hvala gospe Matildi Kraševc iz Wodonge in gospe Marici Vogrinčič iz Silkwooda za dragocena sporočila in pozdrave.

Novice iz Wollongonga

Naša škofija v Wollongongu organizira vsako leto multikulturno sveto mašo. Za to priložnost povabijo vse katoliške narodne skupine, da sodelujejo pri tej sveti maši. To leto se je te svete daritve udeležila tudi slovenska skupnost iz Wollongonga pod vodstvom patra Valerijana in kluba Planice v Wollongongu.

Slovesnost je bila v nedeljo, 29. avgusta 2004, v upnijski cerkvi v Albion Park. Bilo je veliko dela z organiziranjem. Da je bilo vse tako dobro organizirano, gre zahvala multikulturnemu odboru in vsem sodelavcem, ki so pomagali pri delu.

Slovesna maša se je začela s procesijo, v kateri je bila predstavljena zastava vsake narodnosti, opis in njen pomen. Slovensko zastavo sta nosila Ivan in Marinka Rudolf, oblečena v slovensko narodno nošo. Prošnje v slovenskem jeziku je brala Blanka Košak. Sveta maša je trajala eno uro in pol, pa mi je prišlo na misel, kako je pater Miha Drevenšek iz Zambije pripovedoval, da se pri njih ne gleda na uro, koliko časa traja maša, da vsi pojejo in plešejo v cerkvi, pa če traja maša tri ure, je tudi prav. Takšno vzdušje je bilo pri tej sveti daritvi, kjer je sodelovalo vse občestvo. Škof Peter Ingham je imel lepo pridigo. Vedno se potruji, da se seznanji z zgodovino vernikov, za katere pridiga. Tako je tudi imel sveto mašo v naši slovenski cerkvi Vseh svetnikov v Figtree meseca novembra lansko leto in je opisal slovensko zgodovino bolj kot kateri od nas. Po slovesni maši smo bili povabljeni v dvorano na koncert, ogled stojnic in pokušino hrane, ki so jo pripravile narodnostne skupine. Slovenska skupnost je imela dve stojnici. Ena je bila obložena s slovenskimi dobrotami, druga pa s slovenskimi predmeti, ki so značilni za Slovenijo. Tudi naše cerkvene pevke so nastopile ob spremljavi Andreja Čičkarja. Hvala vsem, ki ste pomagali, da je slovenska udeležba pri multikulturni maši tako lepo uspela.

Margaret Hateič, Wollongong NSW

Margaret Hateič in Marinka Rudolf v slovenski narodni noši.

Ivan in Marinka Rudolf s škofom Petrom Inghamom iz Wollongonga.

Vergilij Ferfolja iz Sydneya in Viktor Ferfolja iz Melbourn se nista videla od leta 1958, torej 46 let! Kako prijazno je bilo srečanje po tolikih letih, si lahko samo predstavljate. Prišlo temu snidenju 11. septembra 2004 smo bili p. Ciril, Apolonija Grobin, policijska inšpektorica 1. razreda Policije Slovenije, ki je bila na obisku pri Mariji v Baragovem domu, Vergilij z gospo Ondino, dijakinja Manca Stojan, Irena Jovanovič in Urška Mali iz Slovenije ter Viktor Ferfolja in seveda Marija Aničič, ki je to srečanje obeležila s prijetno fotografijo.